

forsørgelse eller i bedste fald kontanthjælp eller pension.

Jeg synes, det er pinligt, at regeringen vil nedlægge en ordning, der har givet livsmod og værdighed tilbage til mange mennesker. Fra dem, der i dag er i servicejob, lyder det samstemmende, at det er helt afgørende for deres selvopfattelse, at de er i arbejde, vel at mærke på ordinær løn og ansættelsesvilkår.

Når nu ordningen ikke koster noget, hvorfor skal den mulighed så tages fra fremtidens ledige ældre? Jeg kan faktisk godt svare på spørgsmålet selv. Det er, fordi det ikke passer ind i regeringens ideologiske kram at ansætte folk på andet end markedsvilkår. Var det mennesket eller systemet, der skulle først? Jeg spørger bare.

Da servicejobordningen blev indført, havde den et dobbeltformål. Den skulle få disse kvalificerede, men vragede mennesker i arbejde, og den skulle også forbedre den offentlige service. Og fra januar til august sidste år blev der oprettet 850 servicejob i plejesektoren på ældreområdet.

Når de mennesker med tiden skal udskiftes med ikkestøttet arbejdskraft, vil det betyde, at der tilføres 85 mio. kr. mindre til personalepuljen i ældrepleje om året, og det på trods af at regeringen har lovet, at de ældre skulle få bedre vilkår. Hvis de lyttede til de svage ældre, ville de hurtigt finde ud af, at deres ønske faktisk er mere plejepersonale, og det blæser regeringen nu højt og flot på.

Der er ikke nogen gode grunde til at nedlægge servicejobordningen hverken pr. 1. marts eller pr. 31. december, men jeg synes især, det er småligt af regeringen at tage kvælertag på ordningen 9 måneder, inden den skulle genforhandles.

Socialdemokratiet vil ikke være med eller medvirkende til at nedlægge servicejobordningen.

Bent Bøgsted (DF):

Det var ikke, fordi jeg var ved at falde i søvndernede. Jeg vil starte med at beklage, at ordningen med servicejob desværre ikke er blevet den succes, der fra starten var lagt op til.

Det var den tidligere regering, der i 1999 fik indført servicejobordningen som en forsøgsordning, og jeg kan godt følge intentionerne om, at den skulle fremme beskæftigelsesmulighederne for de langtidsledige, der er fyldt 48 år og derover. Samtidig skulle loven medvirke til at styrke det offentlige serviceniveau.

Fra starten var der tale om en 2-års-forsøgsperiode med udløb ved udgangen af 2001. Da der tilsyneladende ikke kom nok i beskæftigelse, blev ordningen forlænget med 1 år. Ved udgangen af 2001 var der oprettet 3.528 job, men der var kun ansat 2.778 i servicejob. Det skal lige siges, at for den gruppe, der er i servicejob, sker der ingen ændring. De beholder deres job i den periode, der er aftalt. Eftersom der ikke er flere i job på den konto, er der efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke grund til at lade ordningen fortsætte.

Den hjælp, som målgruppen på 48-60 år har behov for, ser vi hellere udmøntet i en dialog og direkte kontakt til virksomhederne, da der i mange tilfælde er tale om virkelig velkvalificeret arbejdskraft, som vi samtidig må erkende mange virksomheder nærmest skriger på og påstår, at de ikke kan skaffe.

Kl. 16.55

Derfor mener Dansk Folkeparti, at det ville være formålstjenligt for virksomhederne at rette blikket på den gruppe, som selv kalder sig for det grå guld, som jeg for øvrigt mener er i stand til at løse mange virksomheders mangel på velkvalificeret arbejdskraft.

Hvis virksomhederne gjorde det, var det heller ikke nødvendigt at importere arbejdskraft, for vi har folk med de kvalifikationer til at gå ledige i forvejen. Så hvis virksomhederne rettede blikket mod denne gruppe, kunne der løses mange problemer.

Derfor mener Dansk Folkeparti heller ikke, at det er nødvendigt at beholde ordningen med servicejob, og Dansk Folkeparti støtter hermed forslaget om ophævelse af servicejobordningen, men skal samtidig opfordre regeringen til at kigge på, om vi kan få gjort virksomhederne mere opmærksomme på det grå guld.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis det private erhvervsliv ville rette blikket mod det grå guld; hvis man var mere opmærksom på de kvalifikationer, det grå guld besidder; hvis man var mere aktiv for at få det grå guld ind på arbejdsmarkedet, ville alting være bedre. Men sådan er virkeligheden ikke, og det ved hr. Bent Bøgsted godt. Der er en overarbejdsløshed blandt de over 48-årige, der er ingen interesse i det private erhvervsliv. Det er derfor, mange er blevet arbejdsløse.

At man fra samfundet side har sagt, at når folk har de kvalifikationer, kunne vi så ikke bru-